

[Lawaetz.]

regningen af de lønbestemte beregninger af sygelønsdagpenge og arbejdsløshedsunderstøttelse.

Det vil nok sige, at de 8,8 pct. er en teoretisk udregning. I virkeligheden er der nok tale om 12 pct. stigning eller det dobbelte af augustforligets ramme.

Det er vigtigt at vide, hvad det er vi taler om. Når det ikke mere er augustforliget, måtte man mene, at såvel de konservative som traditionelle støttepartier er frigjort fra bindinger, når de skal tage stilling til forslaget her.

I sin fremsættelse af lovforslaget sagde arbejdsministeren, at jo mindre man ændrede ved mæglingforslaget, jo bedre. Men alene udtryksformen siger mig, at der er en ventil for at forhandle om visse ting, der kan bedre vores konkurrenceevne, hvilket i den sidste ende må være det vi har pligt til at diskutere her i salen.

Johan Philipsen (V):

Følelsesmæssigt håber jeg, at jeg har uret i de følgende betragtninger, men forstandsmæssigt mener jeg desværre, jeg har ret.

Jeg vil kun omtale afsnit V i overenskomstskitsen, garantibetalingen og mindstelønningerne. For at undgå enhver misforståelse føjer jeg til, at også jeg er som alle andre i dette land principielt enig i, at vi bør stræbe imod en så stor ensartethed i indkomsterne, som det er gørligt, når vi ønsker at beholde vort frie samfund og beholde det liberale samfunds stærke islæt af tilskyndelse til at få den størst mulige produktion.

Når det er sagt, så vil jeg gerne føje til: når en produktion eller en serviceydelse ikke mere kan bære sine egne omkostninger, hvad sker der så? Så sker der én af tre ting: enten forsvinder dette behov. Vi bor jo på hoteller på Mallorca, men man har ikke råd til at bo på hoteller i Danmark, er der mange der siger Eller også gør folk det selv. Evnen til håndværksmæssigt arbejde er jo bredt ud til mange i dette land i de senere år. Eller også – og det tredje er det værste – flytter produktionen til andre lande med lavere omkostningsniveau.

Denne udvikling gælder ikke alene Danmark. De sidste statistiske oplysninger, som stammer fra det vesttyske arbejdsministerium, går ud på, at der i de sidste 5 år er forsvundet ikke mindre end 500.000 tekstilarbejdspladser fra Vesteuropa. Hvorhen? Til Sydko-

rea, Hongkong og Tyrkiet; det allersidste er, at vesttyske virksomheder har oprettet tekstilfabrikker i Algeriet, hvor de beskæftiger 5.000, mens de vesttyske arbejdere går arbejdsløse. Forsøg at købe nogle danske eller svenske gummistøvler, der var vældig gode for år tilbage. Dem finder I ikke mere. Nu står der »lavet i Sydkorea« eller »lavet i Hongkong« nedenunder gummistøvlerne. Jeg er bange for, at vi i dette land af beskæftigelsesmæssige og valutamæssige grunde ikke kan undvære de virksomheder og den produktion, der ikke kan bære en mindsteløn på 29 kr. i timen. Og al min sympati for de lavtlønnede ender i denne vurdering: gør vi dem en tjeneste derved, eller gør vi det ikke, jager vi dem ud i en yderligere forstærket arbejdsløshed? Det var jo ikke meningen. Jeg er bange for, at løsningen af problemerne med arbejdsløsheden, herunder især ungdomsarbejdsløsheden, bliver vanskeligere efter den dag, der hedder i morgen.

Jeg kunne citere en svensk nationaløkonom – jeg gør opmærksom på, at han ikke er venstremand – der siger: vi skal passe på, at vi ikke driver lønintensive produktioner i eksil.

Hvorfor styrter så mange erhvervsfolk i Danmark ind i arbejdsløshedskasserne, ind under sikkerhedsnettet? Det bekymrer mig, så letsindig man er i dette land, et land, der har 2 år foran sig med en stigende gældsætning. Vi har i mange år haft en urealistisk vurdering af de fremtidsudsigter, Danmark har, og en stor del af den danske befolkning lever under devisen: vi håber, at noget vil vise sig.

Tyroll (VS):

Nu har der jo været jongleret en del med talene fra den afstemning, der har fundet sted om mæglingsskitsen; det har især været en jonglering, der gik i retning af at forsøge at få en så positiv fremstilling af resultatet som muligt. Med hensyn til afstemningsresultatet fra urafstemningsområdet – altså dem, der har fået lov til at stemme selv, ikke dem, der har haft andre til at stemme for sig, de kompetente forsamlinger i forbundene – siger man, at ja-stemmerne i procent af afgivne stemmer udgør 67,4 pct. Men hvis man begynder at regne på en anden måde på disse tal og spørger, hvor stor en del ja-stemmerne udgør af det samlede antal stemmeberettigede, bliver det helt andre tal, det kommer til at dreje sig om.

Vores ordfører, hr. Kurt Hansen, var inde på, at det kun var 22,5 pct. af de 880.000 stem-